

flyttelser og Nedfattelser ere skete i Loven — er væsentlig den, at vi maatte erkjende, at der virkelig opnaas et Gode for alle Lønningsklasser gjennem Forslaget under Nr. 8 til § 2 og for den 4de og sidste Lønningsklasse tillige ved Forslaget under Nr. 32; thi § 2 kommer ogsaa væsentlig 4de Lønningsklasse tilgode. Det ærede Medlem, der talte om Lovens finansielle Betydning, veed meget vel, at hele den Different, der ligger os imellem, alene ligger paa det Alderstillaag, som vi have foreslaaet for den 4de Lønningsklasse, altsaa for de lavest lønede Embedsmænd. Det veed det ærede Medlem meget vel, og det har den ærede Ordfører ogsaa udtalt; jeg ønsker kun yderligere at pointere det. Nu har det ærede Medlem fra Værp (Steenstrup) stillet et Underændringsforslag til vort Forslag under Nr. 8, idet han vil have Alderstillaaget for 4de Klasse nedsat fra 500 Kr. til 400 Kr., med andre Ord, vil have, at Alderstillaaget skal høre op ved det 20de Ejenesteaar. Han vil ikke tilstaa det Alderstillaag, som vi ville tilstaa ved det 25de Aar. Det forekommer mig, at netop dette Alderstillaag er i høj Grad berettiget. Det vil komme dem til Gode, som have tjent i 25 Aar i 4de Lønningsklasse uden nogen Udsigt til at avancere op i de andre Lønningsklasser, og vil man gjøre Noget for denne Klasse Embedsmænd, hvilket de Herrer her altid sige, at de ville, bør de ikke gaa ind paa det ærede Medlems Underændringsforslag, som forekommer mig at være meget uheldig, og som jeg beklager, at han har stillet, da han ellers har været enig med os paa Lovens Hovedpunkter. Naar ærede Medlemmer ville efterse Betænkningen, ville de se, at der staar: „Lovforslaget indeholder gennemgaaende nogen Lønningsforbedring under de forskjellige Klasser, hvilket nogle Medlemmer“ — her følge de 4 Navne — „kunne billige, medens de andre Medlemmer af Flertallet ikke finde Grund til at forhøje Lønningerne for de to første Lønningsklasser“. Den Dissents, der i Virkeligheden ligger os imellem, er, at vi have sagt, at vil man i det Hele gjøre nogen fast Lønningsforbedring i Loven, bør man gjøre den igjennem hele Loven, medens den ærede Ordfører og det Flertal, han gaar sammen med, siger: Vi ville nok gjøre nogen Lønningsforbedring for de to nederste Klasser — det er den faste Lønning, jeg taler om, og ikke om Alderstillaaget — men for de to første Lønningsklasser ville vi ikke gjøre det. Det er den hele Dissents, der er os imellem. Jeg skal hertil bemærke, at det mere er et Principsspørgsmaal, naar man finder det urigtigt, at vi sige, at vi ville forhøje de to øverste Lønningsklasser; thi den finansielle Betydning af disse Forslag er ingenlunde stor. For den første Lønningsklasses Vedkommende, hvor man har villet nedsette paa de 3 Lønninger med 200 Kr. for hver, er den aldeles forsvindende, idet den kun andrager i det Hele 600 Kr. for hele Klas-

sen. Der have de ærede Medlemmer, der staa paa dette Grundlag, taget et Motiv derfra, at de kjende en Embedsbesættelse, hvor en yngre Mand meget hurtigt er kommen op i 1ste Lønningsklasse, og de udlede deraf som en almindelig Regel, at det er Noget, som altid finder Sted. Man kunde lige saa godt deraf udlede det Modsatte. Man kunde sige, at det er saa lidet tiltrækkende for dem at staa i 2den Lønningsklasse, idet de ikke faae nogen Forbedring ved at rykke op, at de derfor sly det Ansvar, der er forbundet med den højere Stilling og ikke ville modtage nogen Udnevnelse til denne Lønningsklasse. Jeg skal imidlertid lade staa her, om det maa forklares paa denne Maade. Det er som sagt de to Forslag, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 1 og under Nr. 5. Nr. 5 falder sammen med Nr. 15 og 17, det er det Samme, der kommer igjen, og det er dem, vi ikke have tiltraadt. Desuden have vi ikke tiltraadt Ændringsforslaget under Nr. 14, der gaar ud paa, at sidste Punktum i § 3 skal udgaa. Betydningen er jo den, at vi ville tilstede, at det Lillaag, der tilkommer visse Embedsmænd, fordi de have ophørt med Mønstingsforretningerne, skal vedblive ogsaa ved Oprydningen paa Alderstillaagene. Det finder man i og for sig billigt, og der er efter vor Mening ingen Grund til at modsætte sig det. Heller ikke dette Forslag har for Resten nogen principiel Betydning, og det er i Virkeligheden kun paa underordnede Punkter, at vi ere uenige med Ordføreren. Jeg skal ikke videre komme ind paa Hovedsagen, idet jeg finder mig lydbestjort ved, hvad den ærede Ordfører har anført. Jeg skal kun sige, at det er med nogen Beklagelse, at vi have tiltraadt nogle af Ændringsforslagene efter Nr. 20. Vi have imidlertid gjort det, fordi vi have erkjendt, at vi for at komme til et Resultat maatte vise en ikke ringe Smødefommen, da vi havde mødt en saadan fra anden Side, og saa se at faae Loven frem i en nogenlunde acceptabel Skikkelse. Den udmærker sig i ethvert Tilfælde helbigt fremfor de Lønningslove, vi hidtil have behandlet, idet vi fra det Dieblit, vi fik dem paa Bordet, omtrent kunde sige, at de vare haabløse indtil videre. Jeg kan ganske vist ikke sige, om dette Forslag kan ventes vedtaget af Folkethinget i en aldeles tilfredsstillende Form; men her er dog et saadant Grundlag tilstede, at der kan være Rimelighed for at faae en Lønningslov vedtagen for en af de største Gtater, hvor det er i høj Grad ønskeligt at faae en saadan Lov vedtagen. Med Hensyn til de 5 pSt. skal jeg tillade mig en enkelt Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgtreds (Zauber) har udtalt. Det ærede Medlem sagde, at, naar vi gif ind paa at stemme for dem, havde vi bundet os for Tid og Evighed, eller, om det er for stærkt, dog for hele Lønningsrevisionen. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at for Fyr-